

Velikonoce 2026

Biblický úvodník

Teplé jarní sluníčko mnohé z nás vylákalo ze zabeđených bytů na zahrádky. Vidíme spoustu lidí, jak pilně plejí, zarývají do hlíny čerstvé sazeničky, prořezávají stromy anebo si aspoň pomalu připravují sekačky na trávu, aby mohli zvelebovat své latifundie. Vždycky rád pozoruji tyto pracovité zahradníky a obdivuji krásné výsledky jejich píle.

Sám jsem – i přes rodinnou anamnézu, vždyť můj dědeček byl nejlepší zahradník v dědině a babička děvče ze statku – pěstitel "na baterky". Baví mě občas něco nasadit a pak pozorovat, jak vylézá z hlíny mladá rostlinka. Když se pak semenáček trochu rozvine, dost mě ovšem zaskočí, že ať jsem nasadil, co jsem nasadil, vždycky mi z toho vyjdou kopřivy.

Semínka vybírám v obchodě podle nádherných fotografií na obalech – bujné trsy barevných květů nebo plody, při pohledu na něž člověku začínají téct sliny. Bez ohledu na to, co koupím, výsledek je prakticky vždycky stejný. A

i v těch zřídkaých případech, kdy mi vyroste to, co má, většinou má úroda začne překážet někomu jinému, takže býlí končí pod čepelí sekačky, pod koly auta nebo při nějaké podobné katastrofě. Přesto se nevzdávám a každé jaro mě zase znovu ofoukne zahrádkářský větřík a já se pustím do toho dobrodružství s nepatrnými semínky s nadějí, že jednou se to přece podařit musí.

A říkám si, že je to vlastně dobrá ilustrace našeho duchovního života – na rozdíl od duchovních supermanů, kterým jezdí autobusy jako taxíky a které známe hlavně z knih nebo z filmového plátna, my jsme obyčejní lidé, kteří jsou jednou dole a jednou nahoře, kteří sice párkrát zažili vyslyšenou modlitbu, ale znají i dlouhé marné čekání na odpověď, kteří mají k dokonalosti ještě hodně daleko a zdaleka neoplývají sebedůvěrou světců. A kterým i na té boží zahrádce rostou kopřivy a trní a hloží.

I náš Pán Ježíš zažil chvíle trápení a bolesti a (lidsky viděno) neúspěchu. Setkal se u lidí s nevírou i s nevděčností, jeho nejbližší mu často

nerozuměli, a nakonec byl zatčen a umučen, přičemž se zdálo, že jeho příběh končí naprostým fiaskem. A přece nezměnil směr, nevydal se jiným směrem, neutekl před nezdarem. A právě tímto zdánlivým neúspěchem i nám vybojoval odpuštění vin a dokonce život věčný.

Takže, pokud by vám připadalo, že celý svět se spiknul proti vám a že vám všude rostou jen pichláky a bodláky, vzpomeňte na Ježíše, který trním prošlápnul cestu a byl jím dokonce korunován. A nepřestávejte v napodobování Pána, neustávejte v následování, protože Bůh právě v osobě Ježíšově vyhlásil požehnání nejen pro úspěšné a bezchybné, ale právě pro beznadějně a chybující.

Prostě i pro mě nebo pro vás.

**br. f. Štěpán Janča,
administrátor sboru**

Slovo šéfrektora

Milé sestry, milí bratři,

s radostí vám přinášíme velikonoční zpravodaj. Postní období je za námi a tak si můžeme každý za sebe shrnout, co nám naše postění přineslo. Ačkoliv to

může na první pohled vlastně vypadat zle, jelikož si člověk uvědomí, kolik špatných věcí a návyků má, věřím, že právě tohle uvědomění je správnou cestou k přípravě přijetí oběti Ježíše Krista. Uvědomění si, že i pro mě na onom kříži trpěl. Že i já jsem tam někde v tom davu ukrytý a na toho prostého muže, který na pokraji svých sil tahá těžký kříž, také křičím nadávky a posměšky a ukazuji si na něj prstem. Že i já jsem chtěl propuštění onoho miláčka davu, Barabáše. Ano, uvědomění si vlastních chyb je prvotní krok k tomu, abych odpustil sám sobě, ale i ostatním. Přes všechny tyto mé chyby je zde on, Ježíš Kristus, který mi nabízí své odpuštění a vlídnou náruč. Tu náruč, ve které se můžu cítit jako dítě v objetí laskavých rodičů. Ačkoliv se může zdát, že Velikonoce a vlastně i večere Páně jsou smutnou vzpomínkou na událost ukřižování, opak je pravdou. Je to připomínka toho, že i sám Bůh sestoupil, aby okusil radosti i hořkosti lidského života a všem přinesl naději, že náš život na tomto světě neskončí. Okusil, jaké to je, když se proti němu obrátí téměř celý svět, ale i přesto nás nezavrhnul a dal svou oběť, abychom mohli následovat jeho vzor a jednou, až skončí naše zdejší pout', se setkali s ním na místě, kde už nebudeme muset zakoušet trpkosti lidského života. Prožijme tedy Velikonoce s vděčností za to, co pro nás Ježíš Kristus vykonal.

Za biblický úvodník vděčíme bratru faráři Štěpánu Jančovi, který je naším administrátorem. Dále přinášíme informace o kavárničce (především) pro seniory. Slovo "především" je zde z důvodu, že vítání jsou všichni, kteří mají čas od 9:30 do 11 hodin dopoledne. Přinášíme také krátké opětovné představení Blanky Ližanové, kandidátky na místo jáhenky sboru. Nechybí ani reportáž z Lidické 2, v

rámcí které proběhla debata s moderátorkou Rozhlasu Ostrava, Kateřinou Huberovou, a z velikonoční dílny, která se konala na konci března. Přinášíme také nejdůležitější zprávy z výročního sborového setkání, a to zprávy kurátora sboru a pastorační pracovnice. Nechybí pokračování historického okénka a tradiční luštění společně s poezií.

Doufám, že se vám bude velikonoční číslo líbit a přeji příjemné prožití velikonočních svátků.

šéfredaktor Daniel Zmrzlík

Sborový kalendář

Velikonoce

2. 4. 2026 18 hod – pašije - Janovo evangelium (S. Kopecká)
3. 4. 2026 16 hod bohoslužby v KS v Sudicích, v 18 hod v Opavě (S. Kopecká)
5. 4. 2026 9 hod bohoslužby v Opavě, v 11.00 hod v KS v Sudicích
(S. Kopecká)
12. 4. 2026 9 hod bohoslužby v Opavě (B. Ližanová), po bohoslužbách rozhovor
s Ližanovými
15. 4. 2026 9.30 hod – kavárnička
19. 4. 2026 9 hod bohoslužby v Opavě (S. Kopecká) – plastická neděle se
společným obědem
22. 4. 2026 18.30 hod – projekt Lidická 2 – Kateřina Šedá (Národní sbírka
zlozvyků)
26. 4. 2026 9 hod. bohoslužby v Opavě
29. 4. 2026 9.30 hod. – kavárnička

7. – 10. 5. 2026 – víkendovka pro děti a mládež

14. 6. 2026 – okrskové bohoslužby (možno společný víkend 12.-14.6.)

Pozvání

18. 4. 2026 v 9 hod v Olomouci – konference – Jsme na zrušení? NE! (nutné
přihlášení do 12.4.2026)

Zváni jsou všichni bez rozdílu: věřící, nevěřící, hledající, pochybující, unavení,
zranění, vyčerpaní, smutní, radostní, všichni, kteří touží po setkání s Bohem.

Začínáme v 9 hod. Od 10 hod. pak povídáme u kávy a čaje.

Přijďte načerpat posilu, duchovní inspiraci a světlo naděje.

Pravidelná setkání:

úterý, 9.30 hod. – dětská hernička (E. Zmrzliková)

úterý, 18.00 hod. – modlitební setkání (I. Domes)

čtvrtek, 17.00 hod. – setkání sborových zpěváků (R. Chalupská)

čtvrtek, 18.00 hod - setkání nad Biblií – nyní podobenství v Matoušově evangeliu (S. Kopecká)

pátek, 15.30 hod. – setkání co 14 dnů, náboženství menších dětí (S. Kopecká)

neděle, 9.00 hod. – bohoslužby s následným posezením u kávy a čaje

neděle, 11.00 hod. – bohoslužby v Sudicích (2. neděle v měsíci a církevní svátky)

další setkání dle domluvy

Dále nabízíme:

individuální duchovní péče - po předchozí domluvě

vysluhování večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

křest a s ním související předkřestní příprava

církevní sňatek a s ním související předsvatební příprava

církevní pohřeb

zapůjčení duchovní literatury a církevního tisku

prodej biblí a zpěvníků

zasílání „zpráv z fary“ a kázání

pronájem sborového sálu

V případě zájmu neváhejte kontaktovat pastorační pracovníci nebo administrátora sboru.

Kavárnička (nejen) pro seniory

Dnes vám chci povyprávět o zrodu něčeho nového v našem sboru.

Jmenuje se to KAVÁRNIČKA a je to výborný nápad naší pastorační pracovnice, vždy akční Simonky Kopecké.

V dnešní uspěchané době, která se často orientuje jen na výkon a mládí, existuje v srdci našeho evangelického sboru oáza klidu a pohody. Jde o pravidelné setkávání nás, seniorů.

Chceme být živoucím důkazem toho, že společenství víry nezná hranice věku a že pověstná „moudrost“ nepřichází jen s lety, ale i se sdílením.

Pojďte tedy se mnou nahlédnout do útrob tohoto povedeného organismu:

Obsahem našeho setkání je „pevná kotva“:

1. přečtení textu z publikace „Na každý den“

2. rozebírání jednotlivých kapitol z knihy „Parabible“ Alexandra Fleka a beseda o obsahu

/ Vždy dostaneme předem natištěný text, abychom se lépe na diskuzi připravili/

3. trénink mysli, jako např. přesmyčky, skrývačky, synonyma atd., u kterého se vždy dobře pobavíme

/ veškeré materiály obdržíme, někdy i domácí úkol, a to všichni hned omládneme/

Pochopitelně zbyde čas i na neformální neorganizované povídání, každý sdělí to, co má na srdci, můžeme se navzájem obohacovat svými znalostmi, zkušenostmi, poznatky. Vyprávění se točí jak kolem dávných vzpomínek, tak i kolem aktuálního dění.

Nesmí chybět ani výborná káva a každý se snaží donést něco dobrého k ní.

První Kavárnička se konala 18.2.2026. Zveme všechny další seniory na STŘEDU – 1x za 14 dní, dopoledne, v 9.30 hod.

Všichni jste zváni, přijďte, bude nás víc a určitě se vám tam bude líbit.

Děkuji, Simonko, za vždy uvařenou kávu, natištěné materiály a vůbec.....že na nás myslíš.

Anička Volkmerová

Velikonoční dílna

V sobotu před květnou nedělí se ve sboru uskutečnila další povedená dílna. Přihlášených účastníků byla hrstka, ale během soboty se nečekaně sešli i starší mládežníci, takže se nakonec na faře protočilo dost lidí na to, abychom v neděli měli v předsálí plné stoly (a zbyl čas i na hry a zpívání). Nikdo neodešel s prázdnou. A protože náklad na Allanovo vzdělání tento rok máme zaplacený, rozhodli jsme se za dobročinný prodej z dílny koupit nový koberec do kanceláře, kde se schází velká nedělka. A budeme to mít na faře zase o kousek hezčí. Díky všem, kdo vyráběli, díky všem, kteří nás jakkoli podpořili.

Simona Kopecká

Projekt Lidická 2 – rozhovor s Kateřinou Huberovou

Setkání s moderátorkou Rozhlasu Ostrava proběhlo v sále ČCE Opava na Lidické ulici v úterý 17. 3. 2025. Kateřina Huberová není jen moderátorkou, věnovala se také divadlu v Komorní scéně Aréna, spolupracovala s Českou televizí na pořadech Černé ovce, Dobré ráno, Hledám práci.

Rozhovor s ní vedla novinářka Hana Halfarová.

Kateřina vtipně vyprávěla střípky ze svého dětství, kdy už jako malá s podomácky vyrobeným mikrofonom kladla řadu otázek svým příbuzným a zpívala si. K opravdovému moderování se dostala v rané dospělosti přes angažmá v pěveckém sboru. Svě práci se věnovala celým srdcem a stala se známou a uznávanou osobností na poli kultury v Ostravě.

Jelikož není všechno v životě jen růžové, rozhovor se přenesl do let nedávno minulých, kdy Kateřina prožila totální pracovní vyhoření. Velmi otevřeně s námi sdílela své pocity z nelehkého návratu zpět do života.

Z rozhovoru s Kateřinou si opravdu každý mohl odnést inspiraci pro sebe, například zásady respektujícího jednání a vedení rozhovorů nebo co může pomoci zachovat duševní pohodu a

vyrovnanost.

V poslední době tvoří podcast Po dobrém.

Zveme vás na další zajímavé setkání na Lidické 2, které proběhne 22. 4. 2026 s výtvarnicí Kateřinou Šedou, která představí projekt Sběrka národních zlozvyků.

**Hedvika Janošíková, Iva
Tramplarová**

foto - Nela Kubánková

Blanka Ližanová - kandidátka na místo kazatelky sboru

Vážené sestry a bratři, rád bych vám krátce představil Blanku Ližanovou, kandidátku na farářské (v jejím případě jáhenské) místo. Jak již zaznělo na výročním sborovém shromáždění, je kandidátkou, kterou sboru navrhuje staršovstvo. O jejím zvolení se bude hlasovat v dalších měsících, jakmile dokončí vikariát. Mnozí z vás se účastnili prvního seznámení se sborem, které proběhlo 15. února. Setkání se staršovstvem se konalo o den dříve. Na těchto setkáních jsme měli možnost se pobavit nejen s Blankou Ližanovou, ale i s jejím manželem Milanem. Stejně tak

i oni mohli poznat náš sbor a popovídat si o věcech, které sbor spojují a rozvíjejí, a také o těch, které sbor trápí.

Blanka se narodila v Jindřichově Hradci, ale vyrostla uprostřed Novohradským hor v Benešově nad Černou. Vystudovala kulturní historii v Českých Budějovicích a tak její první pracovní kroky mířily do Státního okresního archivu v Jindřichově Hradci. Zde se zabývala hlavně tématem perzekuce farářů a církví v době komunismu. Po čase začala pracovat také jako pastorační asistentka ve farním sboru v Jindřichově Hradci, kde se věnovala především administrativě sboru a seniorátu. Vyučovala náboženství na faře i ve škole, vedla konfirmační cvičení, kavárny pro seniory a podobné aktivity. Během této doby vystudovala sociální a charitativní práci, opět v Českých Budějovicích. A tak její další kroky směřovaly do hospicové péče sv. Kleofáše v Třeboni, kde působila jako sociální pracovnice. Práci zde ukončila z důvodu vikariátu, který nyní vykonává. V současnosti míří zpět do církevního prostředí a jak je zřejmé, zkušeností má dostatek pro to, aby se stala dobrou jáhenkou.

Další setkání s manželi Ližanovými proběhne v neděli 12.4. Jak jsem psal dříve, bude pak jen na nás, zda Blanku zvolíme naší jáhenkou. Blanka má samozřejmě zájem být jáhenkou na plný úvazek a bydlet na faře.

Rád bych ještě doplnil odpověď Blanky Ližanové z motivačního dopisu synodní radě, kde odpovídala na otázku, proč se chce stát jáhenkou.

"Proč se chci stát jáhenkou v naší církvi? Vychází to z vývoje mého života, který je naprosto spjatý s vírou a naší církví. Kdysi někdo ze SR v Bělči řekl, že aby naše církve fungovala, musíme ji brát jako přirozenou součást svého života. A že by neměl být rozdíl v tom, zda sedíme doma v obývacím pokoji, nebo v obývacím pokoji naší církve. Pro mě je naše ČCE druhým domovem."

připravil Daniel Zmrzlík

vpravo foto s manželem Milanem

Zprávy z výročního sborového shromáždění

Zpráva kurátora pro VSS konané 29. 3. 2026

Milí přátelé, sestry a bratři, všechny vás srdečně zdravím!

V nadcházejících minutách bych s vámi rád sdílel události uplynulého roku. A myslím si, že se toho neudálo málo. Možná se mi nepodaří zmínit úplně všechno, má snaha bude připomenout to podstatné.

Před rokem v této době jsme se rozloučili s br. Janošíkem jako opavským kazatelem. V březnu nastoupila ke své službě ve sboru sestra S. Kopecká v roli pastorační pracovnice. Chci velmi ocenit, co pro sbor dělá a jakou šíří práce zastane. Od administrativní oblasti přes kontakt s lidmi, pastorační práci, tak i komunikaci v rámci opavské ekumény. Děkuji i za její službu výpomocné kazatelky. Skutečnost, že většina nedělí se obešla bez čtených bohoslužeb, je taky její zásluha.

Staršovstvo se scházelo na svých pravidelných schůzích jednou měsíčně. V minulém roce došlo k personální obměně ve složení staršovstva. Br. Dehner se odstěhoval a z místa náhradníka postoupil br. Ľ. Ivanec. Čas těchto schůzí je věnovaný tématům

života sboru a hospodářsko-technickým záležitostem. Chci poděkovat všem členům staršovstva za jejich čas a energii. Jako staršovstvo se snažíme přistupovat odpovědně ke svěřené důvěře a správě sboru. To obnáší nejen řešení správy majetku, udržování budov, ale také rozvoj společenství a budování sboru. Toto téma je stále aktuální. Takové břímě není lehké a vyžaduje nemalé úsilí. Snad nejen pro mě je posílením a uklidněním, že nemusíme podléhat stresu a tlaku na výkon, ale s vírou očekávat na požehnání a vedení Pána Ježíše Krista.

Chci poděkovat všem za jejich práci, je to na úkor volna, při našich civilních zaměstnáních a rodinách.

V minulém roce byl náš sbor administrován. Od 1.4.2025 do konce října byla administrátorkou s. E. Jelinek z Ostravy a od 1.11.2025 br. Štěpán Janča z Krnova. Děkuji za jejich službu.

Osobně jsem rád, že aktuálně spolupráce s br. Jančou pokračuje. V relativně krátkém časovém úseku došlo 2x k předávání sboru. Zmiňuji to hlavně v souvislosti s tím, jak mně osobně to přineslo reálnou představu o množství práce, která je nutná pro fungování sboru. Prakticky staršovstvo fungovalo jako tým. Na tomto místě bych chtěl povzbudit k práci pro sbor, budou vítáni ochotní bratři a sestry, kteří by chtěli pomoci a vzali by si nějakou oblast na

vlastní odpovědnost.

Děkuji všem předčitatelům, kteří vedli bohoslužby v uplynulém roce. Jsou to Iva Tramplerová, Tomáš Chalupski, Jana Stuchlíková, Dan Zmrzlík, Jan Ženatý, Jan Bílovský, Viliam Kušnir. V tomto seznamu je ještě Katka Kopecká, která pokračuje v kurzu pro výpomocné kazatele.

Ke konci minulého roku se začalo rýsovat obsazení uvolněného místa kazatele. S pomocí Boží a za důležitého přispění Simony Kopecké jsme oslovili ses. jáhenku Blanku Ližanovou, která je aktuálně na vikariátu a má zájem o službu v našem sboru. V tomto roce s ní proběhnou ještě další setkání, to nejbližší dne 12.4., kdy bude příležitost i pro osobní setkání a rozhovor po bohoslužbách. Staršovstvo ji bude navrhnout jako kandidátku k volbě, která se bude konat v tomto roce. Bude svoláno sborové shromáždění a termín bude s předstihem oznámen, pravděpodobně v červnu. A pokud bude zvolena, mohla by nastoupit jako jáhenka našeho sboru někdy na podzim. Jsem vděčný za vyslyšení našich proseb na modlitbách a věřím, že bude pro sbor požehnáním.

Ale zpátky k uplynulému roku. Z oblasti hospodářské chci zmínit projekt, který se v loňském roce postupně formoval. Povodně v roce 2024 ukázaly, že bude potřeba řešit opravu střechy. Opotřebením a poškozením nejenom krytiny, ale i

krovu se ukázalo být takového rozsahu, že jsme upustili od pouze dílčí opravy nebo rekonstrukce. Byl vypracován odborný posudek, který ukázal poškození krovu mimo jiné dřevokaznými houbami. Stav sice není vysloveně havarijní, ale další odklad bude stav jenom zhoršovat. Více detailů bude obsahovat zpráva br. M. Jančáře, kterému tímto za jeho úsilí děkuji.

Ve stručnosti k vizi projektu: Jedná se o nápad využít celkovou opravu střechy jako příležitost pro vybudování půdní vestavby malometrážních bytů, které by se pronajímaly a v budoucnu byly zdrojem financování chodu sboru.

K financím sboru chci s vděčností říct, že výsledek hospodaření za rok 2025 skončil v plusu. S podrobnostmi nás seznámí ve své zprávě ses. M. Grufíková. Je nutno poznamenat, že je to hlavně díky nerealizování záměru opravy střechy ve velkém rozsahu. Staršovstvo předkládá pro rok 2026 vyrovnaný rozpočet. Předpokládané výdaje na projektovou dokumentaci budou čerpány z fondu oprav.

Je pro mě otázkou, jestli máme možnost finanční obětavost posunout a zvýšit. I když jsem zmiňoval vyrovnaný rozpočet, ta částka není malá a znamená mít každý měsíc pravidelný příjem řádově několik desítek tisíc korun.

Jako obvykle k tomuto tématu chci připomenout doporučení darovat 5% čistého ročního příjmu a dbát na

pravidelnost příspěvků. Samozřejmě je to závislé na možnostech každého z nás. Chci poděkovat všem, kteří aktivně slouží v našem sboru, ať už to jsou výpomocní kazatelé, předčitatelé, učitelky nedělní školy. Všichni, kteří se podílejí na dalších setkáních – modlitební skupinka, pěvecký sbor, Mraveniště. Chci poděkovat za službu br. Jančovi a ses. Kopecké. Mládeži, která je aktivní na seniorátních i sborových akcích – víkendovky, tábory, sváteční bohoslužby na Štěpána.

Na závěr chci vyjádřit vděčnost Pánu Bohu, který v našem sboru a společenství koná a přiznává se k nám svou milostí. Je nám oporou i v nejistých dobách. Kéž nám Hospodin žehná i nadále!

kurátor sboru, Viliam Kušnír

Zpráva pastorační pracovnice (VSS 29. 3. 2026)

Sestry a bratři, byla jsem sborem povolána jako pastorační pracovnice od 1.3. 2025 na poloviční pracovní úvazek. To, co jsme spolu minulý rok prožili, prožívají obvykle sbory v průběhu několika let. Minulý rok v dubnu

ukončil předčasně své povolání na sboru bratr farář Pavel Janošík a přešel do vítkovského sboru. My jsme byli půl roku administrovaní farářkou Ewou Jelinek z Ostravy, od října náš sbor administruje bratr farář Štěpán Janča z Krnova a na přelomu roku zahájilo staršovstvo první rozhovory s Blankou Ližanovou, která projevila zájem stát se kazatelkou našeho sboru.

Já jsem v únoru 2025 ukončila svou téměř třicetiletou kariéru v oblasti justice a svou novou pozici jsem vnímala jako Boží povolání. Vytyčila jsem si oblasti, kterým jsem se chtěla věnovat, což byly především návštěvy a rozhovory, práce se seniory a chtěla jsem se aspoň čas od času setkat s mládeží. Bohužel jsem velmi záhy zjistila, že mé představy byly sice hezké, ale poněkud naivní. Sborová kancelář – myslím tím většina listin a věcí, které musí sbor vést podle řádů naší církve, nebyly v dobré kondici. Administrativní práci jsem strávila mnohem více času, než jsem původně plánovala. V současnosti je již většina listin dohledatelná a v pořádku. Dále se mi v mé práci křížila role pastorační pracovnice s rolí výpomocné kazatelky, neboť jsem v minulém roce vedla většinu bohoslužeb. Také jsem připravovala setkání nad biblí a vedla náboženství dětí, účastnila se setkání církvi v Opavě, podílela se na projektu Lidická 2 (od podání grantu po účast a

přípravu jednotlivých večerů s hosty až po vyúčtování grantu), byla jsem na táboře a na celotýdenním setkání moravskoslezské mládeže LST. Během nepřítomnosti Oxany jsem uklízela a také jsem se snažila hodně věcí vytrídít, z půdy, z kanceláře, ze skříní v předsálí.

A myslím, že jak prostory, tak hlavně staršovstvo a sborové společenství během roku prodělaly velký restart. Postupně se začaly zvyšovat počty lidí na bohoslužbách i biblických hodinách. Vzrostl počet předčitatelů kázání. Ve staršovstvu jsme si některé činnosti rozdělili a bylo by dobré, abychom v této tendenci pokračovali dál a každý z nás měl určitou část zodpovědnosti za to, co se ve sboru děje nebo co je potřeba udělat. Život sboru totiž není věcí jednoho člověka, ale je to starost a práce, ale i radost a láska nás všech. Děkuji všem, kteří mě během roku drželi, vyposlechli mne, když jsem to potřebovala, děkuji všem, kteří chodili do kostela, na bohoslužby, na setkávání, pekli jste buchty, věnovali se dětem, pracovali na zahradě, děkuji všem, kteří jste pomáhali. Děkuji Vilkovi, našemu kurátorovi, se kterým se mi velmi dobře spolupracuje. Děkuji Štěpánovi, administrátorovi, že nás v tom nenechává a je nám v zádech a jistí nás. Mohla bych takto jmenovitě poděkovat mnohým lidem, ale to z časových důvodů nejde. Děkuji vám všem, že

vám život opavského sboru není lhostejný a že každý svým dílem přispíváte k tomu, že naše společenství žije.

Přede mnou je ještě necelý rok práce. Budu pokračovat v aktualizaci sborové kartotéky a hlavně fyzickém dohledávání lidí, abych nové kazatelce předala aktuální přehled o členech našeho sboru. Doufám, že se mi podaří zresuscitovat sborovou mládež a rozjet konfirmační cvičení. Mám naději, že naše kavárničkové setkávání bude pokračovat. Biblické heslo pro letošní rok je z knihy Zjevení a zní: „Hle, všechno tvořím nové...“ Myslím, že se hodí i k tomu, co má náš sbor v plánu v následujících letech. Určitě nás budou tížit mnohé nové věci a také finanční náročnost oprav a provozu, ale pokud si uchováme radost a otevřenost nejen k novým věcem, ale i novým lidem, nemám o budoucnost našeho sboru strach. Radujme se z toho, že to, co nás všechny spojuje, povzbuzuje a žehná nám, je Bůh.

**pastorační pracovnice sboru, Simona
Kopecká**

Pár zmínek o opavském rodáku Václavu Bítovském a jeho rodném městě

část třetí

Vzhledem k celkovému rozsahu byl článek rozdělen na více částí. Toto je třetí a poslední část.

zpracoval Jan Tomáš Bílovský

Autor: Unknown – Public Domain - Moravská zemská knihovna v Brně; portrét Václava Bítovského nebyl dochován, pouze erb rodu Bítovců

V obleženém městě od časného rána

marně agitovali k obraně habsburští exponenti, hejtman Bernard z Vrbna a knížecí rychtář Martin Zikmund Freier. Stavové horlivě rokovali v nastávajícím zmatku o potřebě zachovat věrnost císaři. Většina protestantského obyvatelstva, která byla dosavadní vídeňskou pokatoličťovací politikou a vládou knížetě Lichtenštejna naprosto znepokojena, ztrácela chuť hájit město „do posledního muže“. V dánských vojácích a v česko-moravské emigraci viděla své osvoboditele od náboženského útlaku. Za daného stavu, kdy nebylo možné očekávat odnikud žádnou pomoc, reprezentace opavského a krnovského knížectví kapitulovala.

Téhož dne přitáhl k městským branám sám Jan Arnošt Sasko-Výmarský, kterého shromážděný městský dav radostně vítal. Kníže se ubytoval na Dolním náměstí v dnes již neexistujícím domě lékárníka Jana Pelikána a setrval v Opavě osm dní. Umožnil svým jednotkám, aby si během týdne odpočinuly, doplnily vojenský materiál a obstaraly proviant. Jeho velitelé zajistili svými posádkami další strategická místa, zejména Hradec, Krnov a Vikštejn. Někteří ze stavů knížectví vstoupili dobrovolně do dánských služeb stejně jako vojáci, kteří byli původně naverbováni do císařské armády. Shromáždění opavští měšťané, stavovské osoby a duchovenstvo slavnostně přísahali věrnost a oddanost

sasko-výmarskému knížeti a doufali, že v něm budou mít lepšího ochránce, než byli císařští.

Velitelem Opavy se stal podplukovník Markvart z Ranzau, za vrchního vojenského a civilního správce území byl určen královský komisař, Joachim Mitzlaff, jenž se svou vojenskou řízností a bezohledností nesmazatelně zapsal do análů města Opavy.

Na počátku roku 1627 dánský kontingent ztratil strategickou iniciativu a byl donucen k přesunu na opavskou základnu. Celý manévr podle původních instrukcí knížete sasko-výmarského uskutečnil Joachim Mitzlaff, který unavené a nemocemi sužované vojáky převedl Jablunkovským průsmykem do Slezska. Tam se mu spolu s Ladislavem Velenem z Žerotína podařilo verbováním doplnit prořídle oddíly. S pomocí Valachů a drobné rytířské šlechty obsadil města na severovýchodní Moravě a v Horním Slezsku. Ziskem některých strategicky důležitých míst – kupř. Těšína, Bytomě, Nového Jičína, Šternberku, Sovince, Bruntálu, Osoblahy, Hlučína, Kozlí a Hranic – drželi Dánové dobré spojení s Braniborskem na severu a Uhrami i Moravou na jihu. Tak vznikla v centru habsburského soustátí dánská enkláva, jejímž správním centrem se stala Opava. Jak se žilo za pevnými hradbami Opavy? Denní starosti a radosti obyvatel obsazeného města popsal věrně

historik Josef Zukal v Pamětech opavských. Dánští vojáci často potřebovali služeb řemeslníků a tovaryšů, takže se naskytl sem tam příležitost vynahradiť si bídu, kterou přinášela válka. Prudké výkyvy cen potravin a věcí každodenní potřeby skýtaly možnost spekulací, o něž nebyla nouze. Drahota postihla chudé vrstvy, a proto není divu, že někteří dávali přednost vojenskému dobrodružnému životu. Důležitým zdrojem příjmů byl obchod s vínem a pivem, výroba zbraní a prodej vojenského materiálu. Zejména opavské pivo mělo už v tehdejších dobách dobrý zvuk.

Víme, že prosperita v obsazeném městě nemohla mít dlouhého trvání. Z iniciativy známého finančního odborníka Baltazara Zwirnera zřídili Dánové v Hradci nad Moravicí mincovnu, kde se svými kumpány razil Zwirner z pivovarských měděných pánví nehodnotné mince. Obyvatelé, živnostníci museli jeho padělky povinně odebírat, jelikož samotný komisař Mitzlaff hrozil přísnými tělesnými tresty v případě neposlušnosti. Ovšem dánští prominenti sami přijímali při poplatcích toliko kvalitní oběživo. Zavedení falešných mincí bylo jedním ze zdrojů příjmů dánské okupační správy, v jejichž službách se aktivizovalo několik šlechticů známých z českého stavovského povstání. Kromě Ladislava Veleny ze Žerotína se zde

výrazně exponovali Jan mladší z Bubna, Jan starší Skrbenský z Hříště, Václav Bítovský z Bítova, Jan Adam z Víckova a další.

Z Opavy podnikali Dánové nebezpečné výpady do blízkého i vzdáleného okolí. Pro toho, kdo se jim postavil do cesty, to byla skoro jistá smrt. Jediným útočištěm císařské katolické strany v okolí se stala Ratiboř a v Beskydech opevněné Hukvaldy.

Na válečné poměry vykazovala Opava rušný společenský život. Místní šlechta vedla za přítomnosti důstojnictva svatební hostiny a různé zábavy, při nichž se i „několik dní statečně žralo a chlastalo“ podle tehdejších kavalírských mravů. I Mitzlaff, jindy velmi nevlídný člověk, se jednoho dne tak rozveselil, že chodil po náměstí v přátelském objetí s opavským zemanem Adamem Moravickým z Roudnice. Oba popíjeli víno a do pochodu jim hráli bubeník s dudákem. Pro prostého člověka končil den návštěvou hospody, krčmy či mázhauzu právovárečného domu. Tady se zapomínalo na těžkou dobu a šenky byly stále plné. V zájmu objektivitě musíme dodat, že dánský komisař Mitzlaff si ve městě nepočínal o nic hůře než kterýkoliv císařský důstojník. Jako mluvčí dánského panovníka plnil rozkazy a Opavu hodlal bránit za každou cenu jako důležitou pevnost pro pozdější nástup dánské a emigrantské armády.

O konci dánské vlády v Opavě nás podrobně informuje na přelomu 20. a 21. století nalezená relace podplukovníka Ranzaua pro dánského krále Kristiána IV. z Říšského archivu v Kodani. Opava se od jara 1627 pilně připravovala na útok císařských. Pod vedením inženýra Abrahama de la Haye byly městské hradby doplněny systémem polních opevnění, do města se svážely zásoby a posádkou zde byly 4 kompanie pluku země slezské. Byl dokonce zřízen mlýn na výrobu střelného prachu. Valdštejnova armáda přitáhla k Opavě 14. července 1627. Byla víceméně zopakována strategie polsko-ruského vpádu v roce 1253, založená na blokování jednotlivých městských bran. Ovšem místo útoku, který mohl skončit podobně jako v roce 1253, byla použita jiná taktika – ostřelování města z děl, kombinované s kopáním zákopů, pod jejichž ochranou se snažili císařští vojáci dostat co nejbližší k opevnění Opavy a ve vhodném okamžiku poté na ně podniknout prudkou zteč. Ostřelování bylo zahájeno již večer 15. července 1627 a postupně působilo stále větší škody jak příslušníkům dánské armády, tak měšťanům a městským domům. Dánové podnikli ve dnech 18., 21. a 22. července výpady s 250 až 400 vojáky, poškodili obléhací práce nepříteli a pobili několik desítek císařských vojáků, ale postup obléhání to nemohlo

zastavit. Dne 22. července 1627 byly od fortny na severním úseku městských hradeb vrhány do města granáty těžké až 80 liber (téměř 45 kg). Některé střely zapálily 8 domů na Dolním náměstí a dominikánský klášter. 23. července přerušil bombardování silný déšť a k večeru bylo uzavřeno příměří za účelem výměny zajatců. Na základě toho byl pak 24. července vyměněn místodržitel řádu německých rytířů Jiří Vilém z Elkershausenu, řečený Klippel, vězněný na opavské radnici již od dobytí řádového sídla Bruntálu Dány v září 1626, za dánského kapitána Krakunesse, chyceného jako vyzvědače.

Dne 25. července 1627 byla Valdštejnova armáda posílena příchodem pěších a jízdních oddílů dona Baltazara Marradase a znovu začalo ostřelování. Dánové podnikli ještě jeden výpad se 400 muži, při němž pobili poblíže Valdštejnova hlavního stanu mnoho kyrysníků a pěšáků, sami ztratili 5 vojáků. V následujících dnech pokračovalo bombardování téměř nepřetržitě a soustředilo se zejména na úsek hradeb kolem Hradecké brány. Zde se také nepřítel pokusil v noci z 27. na 28. července o útok. Dánští vojáci nechali císařské přejít až těsně k hradbám a pak na ně zaútočili ručními granáty (jeden z prvních dokladů o použití této zbraně vůbec). Výsledek popisuje Ranzau dosti drasticky: „...ráno bylo možno vidět na hradbách a

palisádách mozek a krev.“

Císařští se pomstili 29. července vypálením 360 dělových ran, jimiž těžce poškodili hradby na všech úsecích a na dvou místech je podkopali minami. Dánové si rozdělili poslední zásoby – asi 112 kg – střelného prachu a byli ochotni i za této situace pokračovat v obraně. Ale k deváté hodině dopolední ohlásil císařský parlamentář zajetí dánského poručíka, poslaného za komisařem Mitzlaffem a zprávy od něho získané o špatném stavu celé dánské armády i o tom, že obležená opavská posádka nemůže čekat žádnou pomoc. Na základě toho pak vyzval Dány do 6 hodin ke kapitulaci za podmínek, za jakých kapitulovalo předtím Kozlí. Rozhodnutí dánské posádky kapitulovat uspíšily mj. rostoucí nepokoje mezi částí opavských měšťanů, postižených bombardováním – hrozili, že zajmou některé důstojníky a vydají je císařským. Posádka tedy 30. července 1627 kapitulovala, opustila Opavu s vojenskými poctami, a protože nesměla zůstat na území pod vládou císaře, odpochoďovala za různých svízelných a strastí až do Warnemünde. Dánská vláda v Opavě trvala bez 3 týdnů rok. Opava byla obsazena císařským vojskem, většina stavů a měšťanů uvězněna. Valdštejn požadoval vysoké výpalné zprvu 100 tisíc, posléze 60 tisíc tolarů. Maxmilián z Lichtenštejna už 7. srpna, týden po

kapitulaci Opavy, žádal, aby pluk Torquata Contiho, který se zde choval jako na dobytém území nepřítel, byl z města odveden.

Tak byla zničena poslední základna dánské armády ve Slezsku. S rozkladem dánské moci se zhroutily mnohé naděje a šance české emigrace. Vídeňský dvůr mohl po vítězném tažení ve Slezsku završit protireformační plány v českém státě. Tragický osud českých zemí se naplňoval. Císař opojený úspěchy se odhodlal vydat novou ústavu – Obnovené právo a zřízení zemské dědičného království českého, jež znamenalo konec předbělohorské Čechie. Císařská exekuční komise jen dovršila ekonomickou katastrofu krnovsko-opavského kraje a svou daň za podporu dánských vojsk museli zaplatit především místní stavové. A účet to nebyl rozhodně malý, když většinu z nich zničil. Nejkrutěji byly postiženy Hranice na podzim 1627 – popravami několika podporovatelů dánského vpádu. Kuriózním způsobem doplatil na tažení kníže Karel z Lichtenštejna, kterého do hrobu 12. února 1627 přivedla podle Viléma Slavaty právě zpráva o neutěšeném hospodářském stavu jeho majetku na Opavsku a Krnovsku.

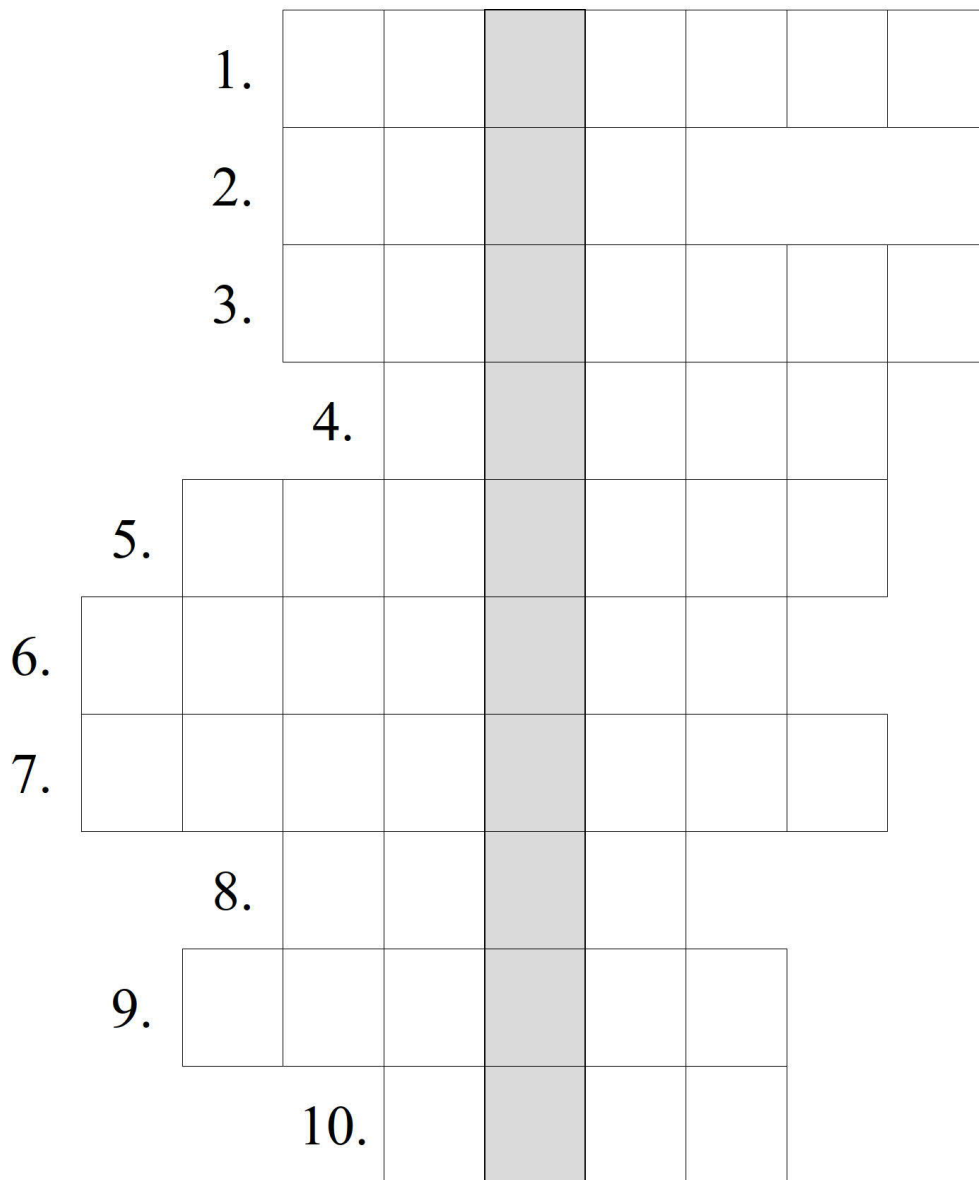
A ještě jeden proces byl vykonán. V braniborské Nové Marce v oblasti mezi Kostřínem, městečkem Bernstein a Granov poblíže hranice s Pomořanskem

došlo k závěrečným bojům celé dánské výpravy. V noci na 3. srpna císařští vojáci svou oběť dostihli a napadli. Bitva je pojmenována podle všech výše uvedených měst. Bylo získáno 2 tisíce dánských zajatců a 25 praporů poslali jako kořist do Vídně.

Vojáky Albrechta z Valdštejna bylo zajato i několik českých emigrantů. Bývalý soused a sok nezapomněl na staré rodové spory a nevyřízené účty. Na rozdíl od ostatních zajatců, kteří byli podle tehdejších kavalírských zásad propuštěni, byl Václav Bítovský v okovech poslán do Brna. Byl krutě mučen, aby prozradil zákulisí povstání, avšak neřekl nic. 27. března 1628 byl v Brně veřejně popraven. Jeho žena Bohunka dožila v chudobě na Moravě z milosti spřátelených šlechtických rodin.

Velikonoční křížovka

tajenka vyznačena v šedých polích; řešení je na straně 23

1. ženy přišly nedělní ráno k hrobu Pána Ježíše a kámen byl.....
2. Pán Ježíš při poslední večeři lámal
3. Pán Ježíš na květnou neděli vjížděl do Jeruzaléma na
4. uředník, který zradil Pána Ježíše
5. kolikrát zapřel uředník Pána Ježíše
6. místo, kde byl přibit na kříž Pán Ježíš
7. ti, co chodili s Pánem Ježíšem (12)
8. ženy našly nedělní ráno prázdný
9. kolik stříbrných dostal uředník za zradu Pána Ježíše?
10. kohout zakokřhal a zapřel Pána Ježíše

Připravila Anička Plachá

Velikonoční poezie

Malá oslava nad neštěstím toho druhého David Kubíček

*všechno je jednou poprvé
první nádech, první objetí, první láska
první zrada
první a nevyhnutelný
pád pod křížem Toho který přišel
aby se
postavil
za člověka*

a člověk mu za to pěkně naložil

*pády nás ale baví
Chaplin a jeho kamarádi nám přinesli do
života
tolik radosti
a teď dokonce pán Bůh sám v Kristu
zjevený válí
se po zemi*

*kdysi měl jsem těžký pád na kole
kamarád mi vjel do cesty jak to blízcí
dělají
dodnes slyším výprsk kolemjdoucích slečen
bavily se a byl jsem k smíchu
padlý pod kola favoritu*

*vinu shodil jsem na druhého
a odpověď na otázku proč já
jsem zase nenašel*

*oči i koleno
začaly se plnit vodou
a domů jsem přijel jen sotva*

*co mi zůstalo
zhojené koleno
matné obrysy kamaráda
na společné cestě
ke srážce a pádu*

*a nejvíc hořký šrám na srdci
při tak živé vzpomínce na smích
který se stal výsměchem*

*Pán Bůh sám v Kristu zjevený válí se po
zemi a je k smíchu
lid se baví groteskou
to zvláštní je že věděl
že jít na jednu cestu s člověkem
znamená srážku
a že padlý bude On*

*kdybych sám věděl
nikdy bych nevyjel na jednu cestu s
přítelem*

*ten který věděl o nás své
věděl dobře co mu naložíme*

*proč On tomu neuhnul
proč si neulehčil to člověku vydání se
proč*

*Kristus se staví a vydává se za člověka
věda že jiné cesty není*

*kříž nelze obejít
ani Bůh to neumí
ale to jej nezastaví
vždyť jde i padá pro tebe a pro mě*

*podtrženo sečteno
cesta lásky vede pádem a křížem
a jiné cesty není*

*a co tvé pády
pro co a pro koho ti stojí za to
vydat se a padat
a tak následovat toho který padnout
neváhal*

*(Z knihy Rudolfa Brančovského Křížová
cesta)*

Oslavenci za měsíce duben, květen a červen

Luks Václav, Miškovská Olga, Rychtová Vlasta, Hůlková Růžena, Doubková Alena, Pistoriusová Ludmila, Plachá Anna

Přejeme stálou svěžest a pevnou víru.

Nabídka pronájmu bytu

Milé sestry a bratři, náš sbor nabízí možnost pronájmu bytu na Lidické 4, je to bývalý kostelnický byt. K bytu patří parkovací místo na zahradě a možnost využívat sborovou zahradu. Byt bude pravděpodobně možné obývat od srpna/září 2026. Pokud byste měli zájem, nebo věděli o někom, kdo by měl zájem, prosím kontaktujte kurátora sboru Viliama Kušníra nebo pastorační pracovníci Simonu Kopeckou. Rádi vám poskytnou podrobnosti. Případně je možné využít sborový telefon na tiráži zpravodaje.

Řešení křížovky

1. odvalen, 2. chleb, 3. oslátku, 4. Jidáš, 5. třikrát, 6. Golgota, 7. učedníci, 8. hrob, 9. třicet, 10. Petr

Jarní modlitba

*Bože, který všemu živému dáváš růst,
prosím tě, ať během tohoto jara
porozumím tomu, co se má v mém životě
probudit.*

*Ať mám odvahu vykročit vpřed, bez
ohledu na to, jak dlouhá byla zima, ať v
mém nitru rozkveté tvoje laskavost.
Amen.*

zdroj: blog Mezi řečí - Ráchel Bícová

Adresa sboru: Lidická 2, Opava 746 01

Administrátor sboru: Štěpán Janča (FS ČCE Krnov)

Pastorační pracovnice: Simona Kopecká

Kurátor: Viliam Kušnír

Telefon: 777 337 966

Email: opava@evangnet.cz

Web: www.evangeliciopava.com

Facebook: Evangelíci Opava

Email zpravodaje: zpravodaj.cceopava@evangnet.cz

Pokud máte zájem dostávat emailovou sborovou poštu, kontaktujte nás prostřednictvím emailů výše.

Bankovní účet: 28 00 32 13 97 / 2010

Fond oprav: 25 00 49 98 39 / 2010

QR kód pro mobilní platbu:

Redakční rada:

Členové: Simona Kopecká, Jan Bílovský

Jazyková korektura: Helena Domesová

Šéfredaktor a grafická úprava: Daniel Zmrzlík

**ČESKOBRAVSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ**

FARNÍ SBOR V OPAVĚ